

како, кога усъти чи ѝ са приближава смъртта и скопава съ острвия си упашка, един дълъкъ въ земля тъ, и съни са тамш пайца весма много, дължки и свѣтождлти. Из тїа пайца са раждатъ малки черви, промѣняватъ кожата си, като порастятъ и бъдатъ големи като малкиятъ въ пърстъ. Като стигнатъ въ снаш величиня, което има естеството опредѣлило, вългаватъ по дълбокъ въ земля тъ, представатъ да адатъ и прѣиматъ нова образъ; послѣ быватъ хрисалиди [гъсеници] и лесно можатъ да са шприличдти на величиня тъ на зелените боби [бакла]. Въ това состоянїе тъка нематъ никакво движенїе. Найпослѣ средъ мѣсацъ маїа, добиватъ ново промѣненїе: недвижимыятъ бобъ прѣвараса на брѣмбаръ, който тога употреблява сичките сили за да излези извъ земля тъ, и начнува да фурка по въздушата. Това сичкото ни єли наистиня чудесно?

Там красна Пеперуда, коѧ то въ гледате, какъ фурка по цвѣтия тъ ни е била сакога Пеперуда; та е изишла извъ едно пайце не поголѣмо ѿ главата на един игланъкъ. Тогава та е била една мала Егсеница, което въ той часъ начнула да гаде листа; и така е расла; найпослѣ престала да гаде, истакаласи един малъкъ коприненъкъ кошницъ, и вътрѣ е штала недвижима подобна на бобата; на конецъ, послѣ нѣколко времѧ прѣвориласа на красна Пеперуда, което е штавила коприненъкъ си кошничъкъ, и възлѣтела като птица въ въздушата.

Сичко е удивително въ Исторій тъ на насъко-
мыте: Тїи малки и гнѣснави черви, кои то въ глѣ-